

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Ciència-ficció adolescent

La història. Any 2024, en algun racó terraquí post-apocalíptic. Thomas emergeix de l'ascensor enmig una tribu de xavals que viuen al clar d'un laberint assetjat per monstres cibernètics...

La pel·lícula. S'ha dit per activa i passiva, tant o més que el discutit Procés Sobiranista 9N, que la ciència-ficció especula sobre el present tot parlant del futur. Per tant, *El corredor del laberinto* elucubra sobre l'aquí i l'ara, però amb un registre adolescent. I el panorama pinta bastos. Més concret: ¿quin esdevenidor està esperant als nois i a les noies que ara estudien a les aules més o menys universitàries? Segons la trilogia novel·lística de James Dashner en que es basa la pel·lícula, malament rai. Toquem ferro. Vaja, que el món és un laberint. I que cal córrer. ¿Cap on, però?... Feta la reflexió puntual, sociològica, sobre el què, ¿anem al com? Amb acabat estètic de sèrie B techno-atàvica, Wes Ball (Seattle, 1980) emballesta un salvatgí artefacte tant emocionant com truculent. Condemna l'espectador a ser un segregat més de la colla *teen*. Els cinèfils amb recorregut a les pupil·les, detectaran un mestissatge bigarrat de *Los juegos del hambre* i *El señor de las moscas*, amb uns encenalls clàssics de *El malvado Zaroff*, i per què no?, del *Show de Truman* i els televisius *Perdidos*. I encara em deixo uns quants títols. Resulta que es-

tic apostrofant a favor d'un film ben narrat, punyeterament sacsejat per uns efectes digitals que donen el pega, amb sòbries interpretacions juvenils a l'abast, que al final del recorregut laberíntic, des- emboquen en un *trompe l'oeil* letal. Com passa amb tots els miratges: pura il·lusió. Deixo per a les lletres últimes, repassar els "laceradors", aquests monstres d'acer i vísceres grimpadores que igual ens remeten a un escorpí palesament hidràulic. Mentrestant, ells i elles dopen

El corredor del laberinto

Director: Wes Ball.
Intèrprets: Dylan O'Brien,
Will Poulter. EUA, 2014.
113'. JC Alpicat, Lauren
Lleida, La Lira Tremp.

d'adrenalina unes aventures juvenils a tant el minut.

El tema. Compte amb els laberints alliberadors, ¿joc de miralls letals?

La imatge. El moment en que, de l'ascensor, emergeix una dona jove: la Teresa.

La frase. "No intento espantar-vos: ja ho esteu!", carrega Thomas. ¿Quina és la diferència entre el poder i l'autoritat? El pànic?

La recomanació. Addictes a la ciència-ficció sense dates de caducitat.